

PERFECTE STORM VOOR SUIKER

TEKST: KOEN LAUWERS (FINANCIËEL ANALIST)

De suikerprijs blijft maar stijgen en als we sommige media mogen geloven, duikt hier en daar zelfs al fysieke schaarste op. Waar begint de fictie en eindigt de realiteit?

Net als de aandelenmarkten hebben ook de meeste grondstoffen tijdens de voorbije twaalf maanden een goede prestatie neergezet. Toch springt suiker er om meer dan één reden tussen uit. Ongeveer een jaar geleden, op het hoogtepunt van het pessimisme over de toekomst van de wereldeconomie, kostte een pond suiker 11,7 dollarcent. De prijs-hausse verliep gematigd tot de zomer van dit jaar, maar tussen juni en eind augustus schoot de prijs plots omhoog van 16 naar meer dan 24 dollarcent per pond. De media sprongen op het suikerverhaal en al snel wist bijna de hele wereld dat suiker in 28 jaar niet meer zo duur was geweest.

Toch strookt dit beeld niet helemaal met de realiteit. In 2006 piekte de suikerprijs al eens op 19 dollarcent per pond maar het nominale hoogtepunt van 1980 bedroeg zelfs 41 dollarcent. Volgens de Inflation Calculator van het Amerikaanse Bureau of Labor Statistics, dat de wijzigingen in de consumentenprijzen (CPI) opvolgt, heeft de 41 dollarcent uit 1980 momenteel een tegenwaarde van bijna 108 dollarcent. De reële suikerprijs lag toen ruim vier keer zo hoog als nu het geval is. Van een (reëel) prijsrecord is dus absoluut nog lang geen sprake, zeker niet als we aannemen dat de werkelijke inflatie nog een stuk hoger ligt dan de gerapporteerde.

STEMMINGMAKERIJ

De consternatie over de gestegen suikerprijs is als stemmingmakerij te omschrijven. Vorige maand trok een aantal grote Amerikaanse voedingsconcerns aan de alarmbel. Er zou een fysiek tekort aan suiker dreigen en er werd bij de autoriteiten op aangedrongen om de Amerikaanse markt open te stellen voor goedkope suiker uit het

buitenland. Hoewel we niet op de hoogte zijn van de specifieke voorraadpolitiek van de betrokken bedrijven, roept de gecoördineerde actie van Mars, Kraft Foods, Hershey en General Mills wel vragen op.

Zo wijst de American Sugar Alliance erop dat er te allen tijde voldoende aanbod aan suiker is geweest. Om de lokale markt te beschermen heeft de Amerikaanse regering een systeem van invoertarieven en -beperkingen in het leven geroepen. De Verenigde Staten zijn een vrij kleine speler op de globale suikermarkt met een aandeel van amper 4 procent in de wereldproductie. Alleen suiker uit Mexico mag zonder beperkingen worden ingevoerd maar boven een bepaald vastgesteld quotum wordt suiker uit goedkopere landen extra belast. Waarnemers verdenken de voedingsbedrijven ervan erop uit te zijn de invoerheffingen te verlagen, waardoor ze zich goedkoper zouden kunnen bevoorraden. De hogere suikerprijs

kan ook als alibi dienen om prijsverhogingen te verantwoorden.

ERGER DAN VERWACHT

De oorzaak van de opgelopen suikerprijs moet worden gezocht bij het grote productiedeficit dat zowel dit als volgend oogstjaar het marktevenwicht zal verstoren. De situatie is ook veel erger dan aanvankelijk werd gedacht, wat de versnelling in de opwaartse prijsbeweging sinds deze zomer verklaart. Twee van de belangrijke spelers op de suikermarkt kampen dit jaar met een tegenvallende opbrengst. In de eerste plaats India, met een aandeel van 13 procent in de productie de op een na grootste aanbieder maar vooral ook de grootste verbruiker (16%). Daarnaast kent ook Brazilië, dat voor een vijfde van de totale wereldproductie teken, problemen.

Ongeveer een jaar geleden schatte het Amerikaanse ministerie van Landbouw de Indiase suikerproductie voor het oogstjaar 2008-09 nog op twintig miljoen ton. Volgens de laatste prognoses zal de definitieve oogst op amper 14,5 miljoen ton uitkomen. Om aan de vraag naar suiker te voldoen zal India de eigen voorraden moeten aanspreken voor naar schatting vier miljoen ton en daarnaast nog eens vier tot vijf miljoen ton importeren.

Tot voor de zomer werd nog verwacht dat het aanbod zich in het nieuwe oogstjaar 2009-10 zou herstellen maar de voorbije maanden werd steeds duidelijker dat dit niet het geval zal zijn. De moesson (het regenseizoen) was dit jaar de slechtste in meerdere decennia en de droogte sloeg in een groot deel van het land genadeloos toe. In sommige gebieden viel amper een kwart van de normale hoeveelheid neerslag. Een ander element is dat de verwachte toename van de

